

gionens ressourceområder, trusler og muligheder, en programbeskrivelse med overordnede mål, indsatsområder og organisation samt handlingsplaner med budgetter, aktiviteter og projekter.

De regionale erhvervsudviklingsprogrammer videreudvikles indholdsmæssigt i den nye anden generation af programmerne, hvor der via demonstrationsprojekter sættes bl.a. fokus på kritiske rammebetingelser, erhvervsservice, nye muligheder i informations- og kommunikationsteknologien, effektmåling og dialog med virksomhederne.

Endvidere skal nævnes de *særlige indsatsområder*. Selv om den regionale erhvervs politik er baseret på regional tilrettelægning af en indsats, der skaber gode rammebetingelser, kan der være områder, der i en periode har brug for særlig bevågenhed. Det kan skyldes lukning af en større virksomhed i området eller andre større konjunkturudsving.

Erhvervsministeriet tilbyder i sådanne tilfælde deltagelse i en »særlig indsats«. I samspil med regionale og lokale parter formuleres en erhvervs politisk strategi for området med fastlæggelse af projekter, der skal gennemføres. I nogle tilfælde kan enkelte projekter medfinansieres fra varslingspuljen. Her fungerer Erhvervsministeriet som katalysator for processen og som dørråbner eksempelvis til de øvrige ministerier. I arbejdet lægges der vægt på, at initiativer og forslag udarbejdes af regionen, så der bliver tale om en »bottom-up« proces, da regional opbakning og engagement er afgørende for succes.

Varslingspuljen kan anvendes i forbindelse med varsling af afskedigelser af større omfang eller afskedigelser der vil medføre en markant stigning i arbejdsløsheden i særligt udsatte lokalområder. Varslingspuljen er som udgangspunkt på 75 mio. kr. årligt, i 2000 dog på ca. 45 mio. kr. Varslingspuljeindsatsen består både af erhvervs- og arbejdsmarkeds mæssige foranstaltninger, der koordineres, idet det er det regionale arbejdsmarkedsråd i samarbejde med TIC og evt. andre regionale aktører, der udarbejder forslag til anvendelse af puljemidlerne.

TIC (de tidligere Teknologiske Informationscentre) er et net af regionale enheder, typisk én i hver amt, koordineret via den centrale enhed TIC-Danmark. TIC giver uvildig og gratis rådgivning til de små- og mellemstore virksomheder. TIC-nettet rådgiver og informerer virksomhederne bredt, herunder om generelle erhvervs-

politiske initiativer, nationale og regionale erhvervsfremmeordninger mv.

Regeringen har i 1999 indgået en aftale med Amtsrådsforeningen om et fremtidens TIC. Aftalen giver regionerne mulighed for, gennem deltagelse i finansieringen, at få mere indflydelse på arbejdet i den regionale TIC-enhed. Herved forbedres sammenhængen med regionens øvrige erhvervs politiske prioriteringer.

Endelig skal fremhæves regeringens landsplanredegørelse for 2000. Et bedre samspil mellem erhvervsudviklingsstrategier og kommune- og regionplaner kan sikre et bæredygtigt grundlag, som vil være en væsentlig konkurrenceparameter både for byer og virksomheder. Samspillet mellem erhvervsudviklingsstrategier og kommune- og regionplaner samt mulighederne for en bæredygtig regional udvikling konkretiseres i et eksempelprojekt som opfølgning på landsplanredegørelse.

I landsplanredegørelsen opfordres kommuner og amter endvidere til at gennemføre et serviceeftersyn af arealudlæg til erhvervsudvikling. Bl.a. for at sikre, at store arealudlæg til erhverv ikke skaber usammenhængende byer med stor afstand mellem bolig og erhverv, samt at infrastrukturen udnyttes optimalt. Dette konkretiseret ligeledes i eksempelprojekter.

4.3. Det regionale uddannelsesudbud og kultur

Der skal bevares et geografisk bredt dækkende udbud af uddannelser i Danmark. Den nuværende struktur med mange, små og spredte videregående uddannelsesinstitutioner betyder dog, at det for nogle mindre institutioner kan være vanskeligt at fastholde og videreudvikle attraktive, brede og fagligt stærke studiemiljøer, der kan understøtte en regional kompetenceopbygning og modvirke tendensen til, at unge i stigende grad søger mod universitetsuddannelserne og de store universitetsbyer. Dette har ikke mindst betydning i lyset af udsigten til små ungdomsårgange i de kommende år.

Regeringen sigter derfor med de igangværende strukturreformer for korte og mellemlange videregående uddannelser mod at skabe grundlag for stærke bæredygtige faglige uddannelsesmiljøer og samtidig sikre et regionalt uddannelsesudbud, ved at tage udgangspunkt i de nuværende institutioner som uddannelsessteder, for at disse kan udvikles og videreføres.

Med strukturreformerne sker en samling af flere uddannelser inden for én større og stærkere institution for herigennem at danne grundlag